

(Августа 20-го дня.)

Бо ѿма Оца и Сына, и Святаго Дха. ѿмѣнь

Хулами молимъ (Кор. 4. 13.)

Оаушатели Христїане! Какъ сме дѣлжны да постапваме съ онѣзи человекы конто ны наносатъ нѣкоа обида, или пакъ ны често наскърбаватъ! Въ такъвъ слѣчай, да см скърбилимъ и сѣрдимъ е много вредно, вредно е и за дѣшата ны, и за здравїето ны, а да си отвѣрщаме съ обида е още повечѣ вредно и нискомакаръ че, най добро е, веднага да завравилимъ и никакъ да нещемъ быле да знаемъ за неговата обида, нѣ и това е едно нѣщо много тѣжко и трѣдно. И така що да сториме? А ето що. Понеже слѣчки-тѣ, въ кои ный см кърбилиме быкатъ твърдѣ често; не ни е безполѣзно за насъ да знаеме онова средство, кадѣ кои сме дѣлжны да прибѣгваме въ такызи едни слѣчан.

Св. Апостолы, когато проповѣдали Евангелїе-то, срѣщали много наскърбенїа: оскърбавали ги и по сѣшѣ и по море, и въ градове и въ пѣстыни, оскърбавали ги и свои и чѣужденцы постѣкадѣ, всички ги оскърбавали. А тѣ какво правили? и въ що си находили утѣха въ молитва. Насъ хулатъ, писалъ Св. ап: Па-